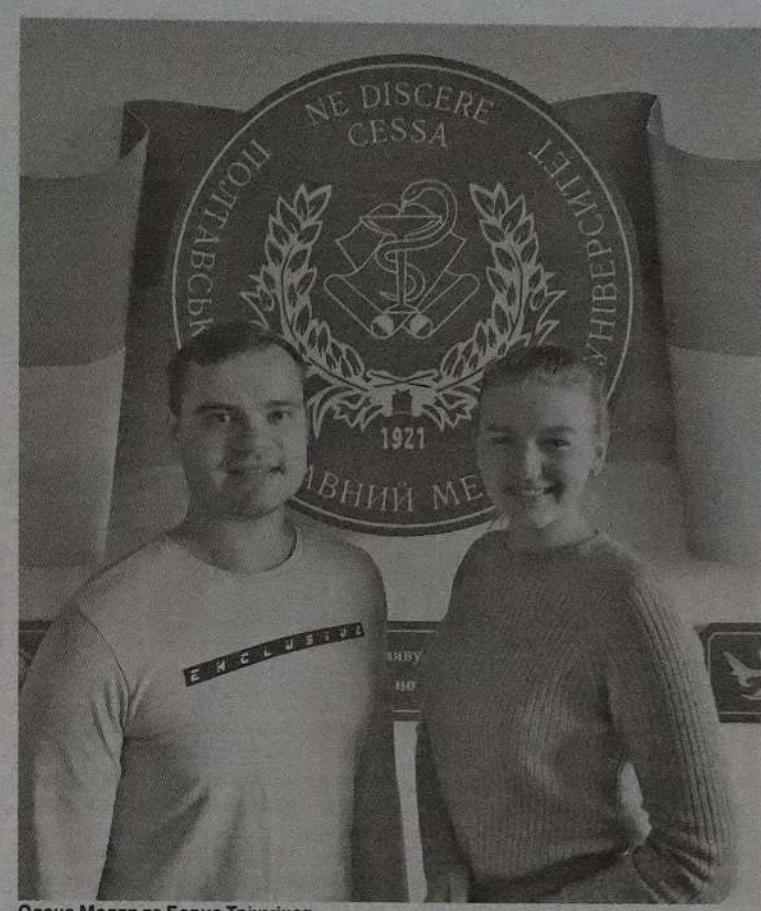

Студенти Полтавського державного медичного університету на передовій вашого здоров'я

ПРОФЕСІЯ медичного працівника є найгуманішою. Кожного дня медики рятують мільйони людей. Від правильно підібраного лікування, вчасно поставленого діагнозу чи проведених профілактичних і протиепідемічних заходів залежить життя та здоров'я людини. Історичні аспекти свідчать про те, що в різні часи до лікаря ставились по-різому. Але з розвитком суспільства становище лікаря змінювалося, підвищувалися престиж і авторитет цієї професії так необхідні для лікувальної та профілактичної діяльності. Змінювалися також вимоги до лікаря й організації охорони здоров'я. Ставлення суспільства до медицини загалом та до професії медичного працівника зокрема яскраво проявилось під час пандемії коронавірусної інфекції не лише в Україні, а й в усьому світі, коли виникли кадровий колапс, проблеми з наданням медичної допомоги та оснащенням лікувально-профілактичних закладів. Адже усі вищезгадані чинники якраз залежать від наявності кадрів лікарів та інших медичних працівників. На початку пандемії Covid-19 можновладцям довелося згадати і про ПЛР-дослідження, санепідслужбу, лікарів-епідеміологів, дезінфекціоністів та інших фахівців профілактичного напрямку охорони здоров'я, які відіграють величезну роль у подоланні тих чи інших пандемій, епідемій чи просто спалахів різних інфекційних захворювань та отруєнь.

За час пандемії Covid-19 суспільство подолало чимало випробувань, зазнало економічних збитків та головне — багато хто втратив близьких. Великий тягар впав і на медичну галузь через її неготовність як у матеріально-технічному, так і в кадровому забезпеченні. Ми дуже добре пам'ятаємо, як усі майже захлинулися, адже катастрофічно не вистачало засобів індивідуального захисту, лікарняних ліжок, кисню, апаратів штучного дихання, ПЛР-дослідень тощо. Гостро стояли питання, пов'язані з кадровим забезпеченням, низьким рівнем заробітної плати медиків і нездовільним соціальним захистом. До початку пандемії Covid-19 не було специфічних засобів захисту, а саме вакцин. Коли час вакцинації настав, Полтавщина була одна серед лідерів щодо захисту людей. Наша область однією з перших сягнула показника 99% щеплених медичних працівників, які щоденно були в зоні ризику. Стільки ж було щеплено й працівників освіти і загалом майже 60% дорослого населення області. Тепер настав час ревакцинації бустерною дозою. Вакцинація є єдиним специфічним методом, щоб призупинити поширення цієї хвороби та не втратити життя людей. Безумовно, під час пандемії Covid-19 медики витримують величезні навантаження.

Олена Маляр та Борис Тріхмінов.

Ця недуга завдала значного ущору по системі охорони здоров'я. Але нам усім варто пам'ятати, що медицина — це останній бастіон, після падіння якого зруйнується держава, це безпека нації та боротьба за нашу свободу і незалежність. Пандемія коронавірусної інфекції також загнала в глухий кут не лише медиків, а й усе суспільство, показуючи, яке важливе значення має ставлення кожного до свого здоров'я та біобезпеки нації загалом.

На початку пандемії Covid-19 Полтавська обласна клінічна інфекційна лікарня, і не лише вона, були переповнені хворими на цю особливо небезпечну інфекційну хворобу, а медичних працівників не вистачало. Крім того, серед колег-медиків також існувала певна напруга щодо поводження з новим невидимим вірусом: яку загрозу він може нанести і медичному персоналу. Та, на жаль, ще й не було вакцин. Під час кадрового колапсу на початку пандемії Covid-19 першими студентами Полтавського державного медичного університету, які проявили мужність, витримку і професіоналізм у наданні медичної допомоги хворим на Covid-19 в обласній інфекційній лікарні, стали Олена Маляр, Борис Тріхмінов та Анастасія Павлюк. До речі, вони також одні із перших отримали профілактичне щеплення і вистояли, як і науковці медичного університету та медичні працівники області, перебуваючи в полоні небезпечної вірусу. Для них, як майбутніх лікарів, — це важливий період здобуття нових знань, вмінь і досвіду працювати з інфікованими. Об'ємний комбінезон, дві пари рукавичок, респіратор, медична шапочка, баходи, захисний щиток — усі поверхня шкіри має бути максимально захищена, всередину повітря не має потрапляти. У цьому спорядженні, яке має захищати від небезпечної вірусу, дуже парко, не вистачає повітря. Постійно треба контролювати свої руки, щоб нічого не потрапило на кон'юнктиву очей. Але згодом до всього звикаєш.

На даний час як в області, так і в Україні спостерігаємо підвищення захворюваності на Covid-19 і на інші сезонні вірусні захворювання. На сьогоднішній день велику кількість пацієнтів складають невакциновані. Лише за останній тиждень, на

жаль, в області ми втратили десятьох хворих, в тому числі в Полтаві — трьох.

Суспільство має звикнути до нових реалій та свідомо відноситися до свого здоров'я і тих, хто навколо. Слід дотримуватися рекомендацій щодо профілактики Covid-19 і відповідально ставитися до вакцинації.

Наразі робота у ковідному відділенні залишається такою ж важливою і відповідальною. У щоденном робочому розкладі медично-го працівника ковідного госпітalu вільні хвилини не варто й шукати, адже на його допомогу очікують десятки хворих, які часто у тяжкому стані. Єдине, що залишається надважливим — дбати про свій індивідуальний захист.

— Це наша робота, ми знали, куди йшли. Зараз ми просто виконуємо свої обов'язки, бо такі вимоги нам диктує час. Ми просто стараємося вилікувати людей, — розповіли студенти шостого курсу медичного університету Олена Маляр та Борис Тріхмінов — люди самовіддані, з чистою душою, бажанням стати лікарями та розумінням, що вже два роки знаходяться на передовій вашого здоров'я разом з іншими студентами.

Ось так формується образ сучасного лікаря, медичного працівника в суспільстві. Об'єднуємося, вакцинуємося і віримо в перемогу над ворогом.

Валентин ШАПОВАЛ,
лікар-епідеміолог відділення
особливої небезпечних інфекцій
ДУ «Полтавський обласний
центр контролю
та профілактики хвороб
МОЗ України»,
секретар Полтавського
обласного наукового товариства
лікарів-гігієністів та
епідеміологів,
заслужений лікар України,
кандидат медичних наук,
доцент,
член Громадської спілки
«Полтавське обласне
товариство сільського
гospodarstva»